

EN 1090-1: Vad gäller för varmförzinkning?

I och med kraven på CE-märkning har det förekommit diskussioner angående om varmförzinkningsföretag som utför varmförzinkning av byggprodukter ska vara certifierade eller ej.

Efter noggrann genomgång av EN 1090-1 har den internationella varmförzinkningsorganisationen EGGA (European General Galvanizers Organization) kommit fram till att det inte går att certifiera ett varmförzinkningsföretag enligt 1090-1 standarden, då detta är en ren tillverkningsstandard.

Boverket anser inte heller att en delprocess i framställning av en bärverksdel inom EN 1090 kan certifieras. Det är det företag som slutligen säljer denna byggprodukt till byggplatsen som ansvarar för prestandadeklarationen och produktens CE-märkning.

Sector Group 17 (SG17), som är certifieringsorganens tolkningsgrupp i Europa för bl.a. EN 1090-1, är av samma uppfattning. Varmförzinkningsföretag ska inte certifieras gentemot standarden, såvida varmförzinkningsföretaget inte ansvarar för hela tillverkningen och slutligen säljer den färdiga produkten.

Legovarmförzinkare, som enbart varmförzinkar produkter som andra företag tillverkat, kan bara svara för en av de deklarerbara egenskaperna enligt 1090-1, nämligen beständighet. Detta görs genom att intyga att varmförzinkningen utförts i enlighet med EN ISO 1461. Men all varmförzinkning i Europa utförs redan enligt denna mycket väl implementerade standard, så det är inte något som kräver en speciell certifiering. På alla övriga punkter enligt EN 1090-1 får varmförzinkaren svara NPD, "No Performance Determined", vilket betyder "inget värde fastställt".

Enligt information från svenska myndigheter kommer det att göras en uppföljning av på vilka premisser underleverantörer certifierats mot 1090-1, då endast de företag som säljer en färdig produkt har formell möjlighet att erhålla en certifiering enligt 1090-1.